

αναπαραδιά

αναπαραδιά, η, ουσ. [<α- στερητ. + παράδες + κατάλ. -ιά], η πλήρης έλλειψη χρημάτων: «αν συνεχιστεί αυτή η αναπαραδιά, δεν ξέρω τι μπορώ να κάνω!». (Λαϊκό τραγούδι: είμαστε μπατίρηδες ω! ω! ω! είμαστε μπατίρηδες τα πιο καλά παιδιά, έτσι μας κατάντησε η **αναπαραδιά**). Συνών. η αδεκαρία / η απενταρία / η αφραγκία / η αψιλία.

- έχω αναπαραδιές, στερούμαι παντελώς χρημάτων, περνώ περίοδο αδεκαρίας, απενταρίας, αφραγκίας: «τον τελευταίο καιρό έχω κάτι αναπαραδιές, που δεν μπορώ να κάνω βήμα». Στον τύπο έχω κάτι αναπαραδιές! επιτείνουμε την έννοια και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το μα τι αναπαραδιές(!).

- με δέρνει αναπαραδιά ή με δέρνουν αναπαραδιές, υποφέρω από έλλειψη χρημάτων, περνώ περίοδο μεγάλης φτώχειας: «με δέρνουν τέτοιες αναπαραδιές, που λέω το ψωμί ψωμάκι». Στον τύπο με δέρνει μια αναπαραδιά! ή με δέρνουν κάτι αναπαραδιές! επιτείνουμε την έννοια και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το μα τι αναπαραδιά! ή μα τι αναπαραδιές(!).

- περνώ αναπαραδιές, περνώ περίοδο μεγάλης φτώχειας: «δεν μπορώ να σε βοηθήσω οικονομικά, γιατί κι εγώ περνώ αναπαραδιές». Στον τύπο περνώ κάτι αναπαραδιές! επιτείνουμε την έννοια και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το μα τι αναπαραδιές!

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας